

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 10T/75/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815010193
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kopina
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2020:8815010193.21

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou, samosudcom JUDr. Martinom Kopinom, v trestnej veci proti obžalovanej R. Š., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom Z. XX, okres L., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 20. augusta 2020, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná:

R. Š., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom Z. č. XX, okres L.,

u z n á v a s a z a v i n n ú , ž e :

dňa 11.11.2014, asi o 11:30 hod., viedla osobné motorové vozidlo Škoda Fabia, evidenčného čísla L. XXX E., po štátnej ceste na ulici Slovenskej v Hanušovciach nad Topľou, okres Vranov nad Topľou, smerom na Prešov a vo svojom jazdnom pruhu, na riadne označenom priechode pre chodcov, vedeniu motorového vozidla nevenovala náležitú pozornosť, neskoro spozorovala chodkyňu - poškodenú X. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. ul. č. XXX/XX, Q. W. M., okres U. W. M., ktorá prechádzala cez cestu po priechode pre chodcov z ľavej strany na pravú v smere jazdy motorového vozidla, kedy motorové vozidlo vedené obžalovanou pravou prednou časťou narazilo do pravej strany tela poškodenej, poškodená spadla na vozovku a utrpela pomliaždenie prednej plochy oboch kolien, pomliaždenie čela vpravo, pomliaždenie dlaňovej plochy oboch rúk a akútnu stresovú situáciu s dobou liečenia v trvaní najviac štyroch týždňov,

t e d a

inému z nedbanlivosti ublížila na zdraví tým, že porušila dôležitú povinnosť uloženú jej podľa zákona,

č í m s p á c h a l a

prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 158 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 3 Trestného zákona, pri zistení prevahy poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j) Trestného zákona a neexistencii priťažujúcich okolností, podľa § 56 ods. 2 Trestného zákona, na peňažný trest v sume 300,00 (tristo) EUR.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd ukladá obžalovanej náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodených: X. R., nar. XX.XX.XXXX, A. XXX/XX, Q. W. M., okres U. W. M. a Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., Mamateyova 17, Bratislava, IČO: 35 937 874, s nárokmi na náhradu škody o d k a z u j e na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou podal na tomto súde obžalobu sp. zn. P v 1129/14/7713 na obvinenú R. Š. pre skutok uvedený vo výroku tohto rozhodnutia, ktorý po právnej stránke kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona. Súd vo veci rozhodol trestným rozkazom zo dňa 29.06.2015, sp. zn. 10T/75/2015, proti ktorému bol v zákonom stanovenej lehote podaný odpor.

Po podaní obžaloby súd obžalobu preskúmal, vrátane prípravného konania, ktoré predchádzalo jej podaniu a konštatuje, že prípravné konanie bolo orgánmi činnými v trestnom konaní vykonané zákonným spôsobom a bez pochybení, pri dodržaní práv obhajoby. Obvinenie bolo vznesené obžalovanej dňa 07.01.2015, pričom si predmetné uznesenie prevzala dňa 12.01.2015. Zvolila si obhajcu, pričom obhajca bol prítomný už pri jej výsluchu obvinenej dňa 15.01.2014 a následne bol na svoju žiadosť upovedomovaný o všetkých výsluchoch a procesných úkonoch vykonávaných orgánmi činnými v trestnom konaní, ktorých sa spravidla aj zúčastňoval.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovanej R. Š., poškodenej - svedkyne X. R., svedka R. V., H. T., Y. X. M. - všeobecnej lekárky poškodenej, vykonal znalecké dokazovanie výsluchom znalca Y.nalca v odbore: Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie: Súdne lekárstvo (toxikológia, alkoholológia, sérohematológia) a oboznámením jeho znaleckého posudku č. 34/2014 zo dňa 31.12.2014. So súhlasom procesných strán bola na hlavnom pojednávaní čítaná zápisnica z výsluchov svedkov z prípravného konania: R. T. zo dňa 06.02.2015 a svedka - poškodeného R.. K. F., zástupkyne poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a. s. zo dňa 23.02.2015. Boli vykonané listinné dôkazy: lekárske správy, záznam z dopravnej nehody, zápisnica o ohliadke, plánik, zápisnica o ohliadke motorového vozidla, obrazový záznam - fotodokumentácia, výpis evidenčnej karty vodiča, odpis z Registra trestov, odpoveď na lustráciu v Registri priestupkov, správa o povesti OÚ Y. - odbor všeobecnej vnútornej správy, správa o povesti a správa od zamestnávateľa, uplatnenie nároku na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a. s. z 21.02.2019. Ako listinný dôkaz bol vykonaný aj znalecký posudok č. 135/2018 znalca Y. z odboru: Zdravotníctvo a farmácia, odvetvia: Chirurgia a traumatológia, zo dňa 03.12.2018, ktorý do konania predložil obhajca obžalovanej. Bol vykonaný zvukovoobrazový záznam - kamerový záznam Mestskej polície Hanušovce nad Topľou z kamery umiestnenej na križovatke ulíc Slovenská a Jarmočná v Hanušovciach nad Topľou. Na návrh obhajcu zvukový záznam telefonických rozhovorov medzi obžalovanou a poškodenou zo dňa 18.11.2014 a 21.11.2014.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaná R. Š., po zákonných poučeníach, vrátane poučenia o možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku, vyhlásila, že je nevinná zo skutku, ktorý sa jej v obžalobe kladie za vinu.

Obžalovaná R. Š. (ďalej len obžalovaná) na hlavnom pojednávaní ku skutku, ktorý sa jej kladie za vinu, uviedla, že: cestovala som do Prešova, bola hustá premávka, veľa chodcov a vtedy mi náhle do cesty vbehla žena po tom, čo ostatní chodci cez cestu už prešli. Snažila som sa vyhnúť, pribrzdila som, stočila som vozidlo doľava, aby som ju obišla. Podarilo sa mi to a to tak, že svojim vozidlom som sa tejto chodkyne ani nedotkla. Vozidlo som odstavila na krajnici v smere mojej jazdy. Z vozidla som vystúpila, tá pani už ku mne kráčala. Povedala mi, že sa potkla a spadla, že má špinavé šaty a že našťastie jej nič nie je. Dala som jej 20,00 EUR, aby si šaty vyprala. Pani nemala žiadne zranenia, povedala, že jej nič nie je, odmietla ísť do nemocnice, odmietla privolať políciu a tak sme sa rozišli. Ja sama som jej navrhla, že ju odveziem do nemocnice a zároveň som chcela volať aj políciu. Ona toto všetko odmietla. Pani povedala, že má nejaké psychické problémy, že jej nič nie je, že si len na chvíľu sadne na lavičku. Po niekoľkých dňoch, presne nepamätám koľko, začala volať môjmu bratovi Y. Š., lebo na mňa číslo vraj nemala. Číslo na môjho brata jej vraj zistil jej zať, ktorý je policajt, podľa čísla značky auta. Keďže bratovi volala stále do práce, tak som jej volala, čo vlastne chce. Najprv povedala, že sa so mnou chce len porozprávať, lebo som údajne náhle odišla, potom mi ale povedala, že odo mňa chce viacej peňazí a

je preto ochotná povedať, že spadla niekde na schodoch. Ak jej tie peniaze nedám, povedala mi, že ma udá na políciu. Tie telefonáty sa opakovali viackrát, preto som potom niektoré nahrala. Ďalej uviedla, že si nepamätá, vzhľadom na odstup času, čo malo zapríčiniť pošmyknutie a pád poškodenej, ale zrejme to, že sa ponáhľala a cez prechod pre chodcov prechádzala rýchlo. Poškodená prechádzala cez cestu z ľavej strany na pravú z pohľadu vodiča. Po tom, čo chodci prešli, jej poškodená do cesty vbehla sama. V čase skutku na mieste činu nevidela žiadne viditeľné zranenia poškodenej na rukách, dlaniach, ani na čele. Keď zbadala chodkyňu, išla rýchlosťou asi 30 km/h - 40 km/h. Žiadnou časťou vozidla poškodenú nezachytila. 20,00 EUR na úhradu špinavých šiat dala poškodenej preto, že plakala, že má chorého manžela, ktorý má odrezanú nohu a zľutovala sa nad ňou. Poistovní nahlásila haváriu až potom, čo ju obvinila polícia.

Poškodená svedkyňa X. R. po zákonných poučeníach k svojej osobe uviedla, že pred nehodou nemala žiadne psychické problémy, ale po nehode začala mať psychické problémy, vyhľadala pomoc psychiatra a brala aj psychofarmaká. Manžel jej zomrel 09.01.2015. K skutku uviedla: Z pošty v Hanušovciach som cez cestu prechádzala oproti k potravinám. Pred reálnym vstupom do vozovky som stála už na ceste na prechode, na kraji, poobzerala som sa do oboch strán, či ide auto, žiadne nešlo, preto som pokračovala v prechádzaní cez cestu. Keď už som bola na konci prechodu, ohľadla som sa doprava, pozerám, ide na mňa auto, veď to ma zabije. Vodička na cestu nepozerala, pozerala na pravý bok. Keď som to auto zbadala, bolo odo mňa asi pol metra. Ja som zrýchlila krok. Na to mi narazila autom do päty botasky pravej nohy a do pravého boka. Na to som spadla na ruky, na obe dlane, celá som sa natiahla na cestu. Tiež som spadla na kolená. Narazila do mňa predkom vozidla, niekde, kde je svetlo, ale nepamätám na ktorej strane. Mňa odhodilo dopredu. Ona hneď nezastavila, ale pokračovala v jazde ďalej a zastavila asi až 30 - 40 metrov za zrážkou. Za ňou zastavila biela embéčka, z ktorej vystúpil blondavý chlap a povedal mi, že ma mohol prejsť. On potom pokračoval ďalej v jazde. Jeho meno neviem. Ja som v šoku dvihla hlavu, vodička, ktorá má zrazila, prišla ku mne, pýtala som sa, kde ste sa pozerali, ona odpovedala áno, áno, som sa obzrela. Pýtala sa ma, či mi niečo nie je, ja jej na to akože nie, pozrite na mňa. Mala som kolená aj ruky zraňané a bola som celá špinavá. Mala som modriny na kolenách, rukách, aj na boku. Najprv som k lekárovi ísť nechcela, potom som išla, keď ma to bolelo. Zlomeniny som nemala žiadne, iba modriny na kolenách, dlaniach, boku, potom ma boleli aj plecia, ako som spadla. Mala som zodreté dlane, aj kolená, išla mi z nich krv. Nohavice boli po páde pozadierané, ale roztrhnuté neboli. Botasky boli zodraté, mala som odreté aj prsty na nohe v tej botaske. Ona ku mne prišla, chytila ma pod pazuchu a viedla ma k svojmu autu. Pýtala sa ma, či má volať políciu. Na to, či má volať záchranku, sanitku, sa nepýtala. Na jej otázku, či má volať políciu, som jej povedala, že pani, veď by vám hneď zobrali vodičský. Ona mi na to, že nielen vodičský, ale i zavrieť by ma za to mohli. Ja jej na to, že pani, šak ste ma mohli zabiť a ja mám doma chorého muža. Povedala mi, že má malé deti, začínal advent, tak som sa kresťansky zľutovala, aby teda políciu nevolala. Na to mi dala 20,00 EUR, povedala mi, nech si vyperiem šaty, sadla do auta a išla preč. Ja som potom sadla na lavičku, bola som v šoku. Ja pri sebe stále nosím zápisník, niečo mi nesedelo, preto som si zapísala typ auta a jeho evidenčné číslo. Nesedelo mi, že tak rýchlo sadla do auta a išla preč. Pri mne sa tam zbehla kopa ľudí, vyšli aj z predajne, aj predavačka. Ja som tam mala auto pri pošte, keďže som tiež vodič. Ale tak som sa triasla, zavolala som zaťovi R. V., aby po mňa prišiel. Ďalej uviedla, že zranenia, ktoré utrpela pri nehode, ju začali bolieť v ten deň poobede, keď prišla domov. Kolená jej začali modrieť, ruky mala zodraté. Lekára navštívila asi týždeň po nehode. Na otázku, prečo podala trestné oznámenie až 11 dní po nehode, uviedla, že tak urobila až potom, keď ju všetko začalo veľmi bolieť. Uviedla, že po nehode kontaktovala obžalovanú s tým, že sa ide liečiť, bolia ju kolená a 20,00 EUR, ktoré jej dala po nehode na náhradu škody, je málo, že chce aspoň 100,00 EUR. Na otázky obhajcu uviedla, že psychiatrické problémy začala mať a liečiť sa začala už pred nehodou, pretože jej manžel bol chorý. Na otázku obhajcu zopakovala, že trestné oznámenie dala až 11 dní po nehode preto, že cítila bolesť, ktorá neustávala. Po nehode si povedala, že nepôjde s každou rankou k lekárovi, myslela si, že to prestane. Trestné oznámenie sa rozhodla dať až potom, keď to neprestávalo a celá zmodrela. Na otázku obhajcu uviedla, že jej obvyklý spôsob života po nehode dňa 11.11.2014 sa zmenil tak, že sa zdržiavala viacej doma, veľmi nevychádzala, dávala si masti a obklady. Bola uzavretá. Bála sa o koleno, ktoré jej bolo operované asi päť rokov pred nehodou. Je pravda, že tri až štyri dni po nehode šoférovala vozidlo, to preto, že mala chorého manžela, musela ísť nakúpiť a na lieky a práve preto, že ju boleli kolená, nešla peši, ale autom.

Svedok R. V. uviedol, že poškodená je jeho svokra, s ktorou má normálny vzťah. Vypovedal v súlade so svojou výpoveďou z prípravného konania zo dňa 29.04.2015, ktorú doplnil: Pýtal som sa svokry, ktorá mi oznámila, že ju zrazilo auto, či sa jej niečo stalo, ona mi oznámila, že ju auto zrazilo na prechode, ona

spadla dopredu rukami. Povedala mi, že si udrela koleno. Pýtal som sa jej, kde je vodička auta, ktoré do nej narazilo. Povedala, že pred pár minútami odišla, že jej tamtá vodička nariekala, že má malé deti, svokra necítila nejakú veľkú bolesť, tak sa dohodli tak, že jej tá vodička dala 20,00 EUR, aby si oprala nohavice. Povedala, že vodička ju prosila, aby nevolali žandárov, lebo ju dajú do basy. Pýtal som sa jej, či jej mám volať sanitku, alebo ju odvieť k lekárnke. Svokra povedala, že nie, že ona nikde behať po doktoroch nechce, že má doma lieky, nech ju odveziem domov. Po tom, čo som ju odviezol domov, išiel som naspäť do práce. O niekoľko dní, asi 4 - 5, mi volala svokra, že bola u lekára na ortopédii, resp. u svojej lekárky, že ju bolí koleno a chce s tým niečo robiť. Povedal som jej, nech príde na oddelenie nahlásiť dopravnú nehodu. Prišla a zdokumentovala sa. Na otázku, aké zranenia videl na poškodenej po príchode na miesto činu dňa 11.11.2014, uviedol, že na nej videl odreninu na ruke - ľavej dlani. Iné zranenia na nej nevidel. Trochu chrámala na koleno, na ľavú nohu, ale koleno nevidel, lebo ho mala pod nohaviciami. Nohavice boli trochu ošúchané na ľavom kolene. Ďalej uviedol, že v čase nehody pracoval ako policajt a to ako zástupca riaditeľa OO PZ Q. W. M.. Na otázku obhajcu, prečo hneď po nehode nezavolať policajtov, nezdokumentovalo sa miesto činu a prečo nepodali trestné oznámenie, uviedol, že poškodenú - svokru o týchto postupoch informoval, ale uviedla mu, že nič nebude na polícii hlásiť, nikde nebude po polícii chodiť, že ona sa s vodičkou dohodla a ďalej to riešiť nebude. K otázke obhajcu, k jeho vzťahu k policajtovi Y. V. z I. Vranov n/T., ktorý vec šetrl, uviedol, že si s ním síce tyká, ale bližší osobný vzťah s ním nemá, iba čisto pracovný. K otázke obhajcu, k jeho vzťahu k ustanovenému znalcovi vo veci Y. uviedol, že sa s ním nestretol, nepozná ho, nemá k nemu žiadny bližší osobný vzťah a nikdy s ním netelefonoval. K otázke samosudcu, čo podľa jeho vedomostí primälo jeho svokru - poškodenú k zmene rozhodnutia a to podaniu trestného oznámenia cca 11 dní po nehode, uviedol, že mu k tomu uviedla, že má problémy s kolenom, že ju bolí a bola s ním u lekára. Zohnala si číslo na obžalovanú a telefonovala s jej bratom, pretože Š. s ňou odmietla komunikovať.

Svedkyňa H. T. po zákonných poučeníach uviedla: Sú tomu už dva roky, neviem, či si spomeniem na všetko. Išli sme s manželom na aute do Hanušoviec oproti OD Rubín, ja som tam išla kopírovať nejaké lekárske správy. Zbadali sme pani R., t. j. ja, manžel a rôzni iní ľudia, ako vstúpila na prechod pre chodcov. V momente, keď naň vstúpila, žiadne autá nešli. Akurát jedno biele auto odbočovalo z hlavnej cesty v smere z Vranova na Prešov doľava pri pošte do uličky. Ja som bola práve sklonená, hľadala som lekárske správy, keď som sa pozrela, videla som pani R., ako kľučí na prechode spadnutá na kolená s rukami - dľaňami opretými o zem. Podotýkam, že pani R. som poznala podľa mena, toľko čo sa poznáme, že chodíme spolu do kostola. Ja som vystúpila z auta a išla som jej pomôcť. Nejaké zelené auto - Fabia zastavilo asi 20 metrov za miestom zrážky, na autobusovej zastávke. Od toho auta sa k poškodenej R. blížila pani Š. a ja som k nej šla od nášho auta. Pani R. v momente zrážky už bola skoro na kraji prechodu pre chodcov. Š. vo svojom aute obišla biele auto, ktoré odbočovalo doľava a zastavila ďalej, ako som uviedla. Keď som ja prišla k poškodenej R., pýtala som sa jej, čo sa stalo, či netreba volať políciu. Š. sa pýtala R. rovnako, či sa jej nič nestalo. R. sa jej spýtala, že prečo nedávate pozor pani. Š. ju zavolala k sebe k autu a ja som išla do papiernictva. Z papiernictva s prítomnými ľuďmi a predavačkou sme pozerali cez okno, čo robí R. a Š. pri aute. Videla som, že poškodená R. mala v ruke peňaženku, ktorú zatvárala. Keď som po zrážke prišla k poškodenej R., aby som jej pomohla, ona sa na nohy postavila sama a začala sa otrepávať. Ja som sa jej nepýtala, či mám volať sanitku alebo políciu a neviem, o čom sa s ňou bavila obžalovaná Š., lebo hneď, ako k nej prišla, ja som šla do papiernictva. Ďalej k okolnostiam dopravnej nehody uviedla, že pred obžalovanou vyššie biele, asi dodávkové vozidlo odbočovalo doľava. Obžalovaná ho obchádzala sprava a pokračovala v smere jazdy na Prešov, preto asi nevidela poškodenú prechádzajúcu cez prechod pre chodcov, ktorá v jej smere jazdy prechádzala zľava doprava. V mieste zrážky bola poškodená skoro na konci prechodu pre chodcov. Po zrážke žiadne viditeľné zranenia na poškodenej R. nevidela. Videla len, že mala nohavice na kolenách zaprášené a otrepávala si ich.

Svedok R. T., ktorého výpoveď zo dňa 06.02.2015 z prípravného konania bola, po splnení podmienok podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní čítaná, uviedol, že presne v nezistený deň zaparkoval svoje vozidlo pri budove Rubín v Hanušovciach n/T. Vtom od Prešova prechádzala kolóna sprevádzaná majákom. Po tom, čo prešla kolóna, počul náraz. Všimol si pri konci prechodu pre chodcov p. R., ktorá kľučala na prechode pre chodcov na rukách a nohách. Vodička Fabie podišla k R., pričom už pri tejto stála jeho manželka - p. T.. Počul, ako sa R. sťažovala na vodičku Fabie, že čo robí a kde pozerá. Manželka pomohla R. vstať a odišla do obchodu na nákup. Potom prišla do vozidla a odišla. V čase nehody bol asi 10 metrov od samotného priechodu pre chodcov.

Svedkyňa, splnomocnenkyňa poškodeného - Všeobecnej zdravotnej poisťovne a. s., R. F., ktorej výpoveď zo dňa 23.02.2015 z prípravného konania bola, po splnení podmienok podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní čítaná, uviedla, že Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. si uplatňuje nárok na náhradu škody v trestnom konaní. Listom zo dňa 21.02.2019 si tento nárok Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. vyčíslila.

Svedkyňa Y. X. M. na hlavnom pojednávaní uviedla, že je ošetrojúcou lekárkou poškodenej X. R., nie je však v žiadnom vzťahu k žiadnej zo strán konania. Jej vzťah k poškodenej je iba pracovný, ako lekár k pacientovi. Okolnosti a jej zranenia, ktoré mala utpieť po dopravnej nehode 11.11.2014, si nepamätala. Po nahliadnutí do jej lekárskej správy poškodenej zo dňa 20.11.2014 k tomu uviedla: Pacientka prišla na vyšetrenie 10 dní po úraze a konštatuje, že v uvedený deň 11.11.2014 bola zrazená na priechode v Hanušovciach nad Topľou autom. Uviedla presný čas medzi 11:30 a 12:00 hod., vedela poznávaciu značku, auto jej narazilo do pravej dolnej končatiny. Ona spadla na obe kolena a na horné končatiny. Čiže tak jak na štyri, na zem. Na vyšetrení nikde nebola v deň úrazu, ani krátko potom, ale postupne sa jej zhoršovali bolesti už operovaného ľavého kolena, aj hlavy a bolelo ju svalstvo celého tela. To je zo subjektívnej anamnézy pacientky, t. j. z jej slovného udania. Objektívne ja zisťujem, že v oblasti ľavého kolena mala hematóm, čiže krvnú podliatinu v regresii, znamená už na ústupe, o rozmeroch 9 cm x 5,5 cm. V oblasti pravého kolena už len minimálna krvná podliatina, vstrebaná, s rozmermi 2 cm x 1,5 cm. Pacientka sa žiadala na ortopedické vyšetrenie, keďže išlo hlavne o bolesť ľavého kolena, ktoré mala už predtým operované ortopédom a jej doporučujem aj chirurgické vyšetrenie, keďže išlo o akútny úraz, úraz s odstupom 10 dní, t. j. čo sa týka chirurgických záležitostí. Pacientka je v dlhodobej liečbe psychiatra pre depresívnu poruchu a popisovaný úraz jej ju zhoršil, tak to mám zapísané v ten deň pri diagnóze. Na otázky obhajcu uviedla, že nemá atestáciu z odboru psychiatria. Ale ako všeobecný lekár je oprávnená riešiť a liečiť akútne zdravotné problémy svojich pacientov základnými liekmi, ktoré pre ňu nie sú preskripčne obmedzené, vrátane akútnej stresovej reakcie a depresie. Akútnu stresovú reakciu majú aj pacienti, ktorí nemajú depresie. K diagnostickému rozdielu medzi akútnou stresovou reakciou a depresiou uviedla, že akútna stresová reakcia je reakcia, ktorá vzniká u pacienta po akútnom strese, kde vyvolávajúcou príčinou môže byť úraz, hádka, nejaké zľaknutie, alebo náhla bolesť, napríklad pri infarktoch. Náhla bolesť vzniknutá aj bez nejakej vonkajšej príčiny. Prejavuje sa väčšinou zvýšením tlaku, arteriálneho tlaku krvi, schvátenosťou pacienta, búšením srdca, potením, úzkostnými prejavmi, strachom. Pokiaľ ide o depresívnu poruchu, to je ochorenie chronické, ktoré môže mať tri stupne, ľahká, stredná a ťažká forma alebo stupeň. Pri nej je dôležité, či je recidivujúca, teda opakujúca sa depresívna porucha. Táto sa prejavuje rannými pesimami, t. j. v ranných hodinách nezaujímam o danie v okolí, vlastnú osobu, vedenie domácnosti, prácu ako takú, až okolo poludnia sa tí pacienti akoby rozbehnú, akoby dokážu rozbehnúť do bežných denných aktivít. Ráno a dopoludnia sú takí pasívni, bez záujmu o čokoľvek. To je taký typický priebeh dňa u pacienta, ktorý sa lieči na depresiu, ale depresia môže mať aj iný klinický obraz. Môže byť aj s ťažkými psychotickými prejavmi, bludmi, halucináciami, to už riešia psychiatri, takéto ťažké formy. K otázke trvania akútnej stresovej poruchy uviedla, že u každého pacienta je to individuálne, ale väčšinou trvá tak dlho, ako trvajú následky vyvolávajúceho faktora. Následky mám na mysli tie fyzické, teda napríklad bolesť po úraze. Dňa 20.11.2014 k nej prišla pacientka s diagnózou ťažkej akútnej stresovej reakcie po úraze, tak liečila jej ťažkosti v ten deň. Na prejav tejto diagnózy použila injekciu, ktorú mala v doporučení na lekárskej správe svojej psychiatričky. K jej nálezu z 24.11.2014, ktorý jej bol predložený obhajcom, uviedla, že subjektívne ťažkosti pacientky tam nie sú uvedené žiadne, je to objektívna správa pre policajný zbor. Zranenia ňou určenej diagnózy v slovenčine určila ako „pohmoždenie oboch kolien, viac vľavo.“

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal znalecké dokazovanie výsluchom znalca Y. Ten po zákonných poučeníach zotrval na záveroch a obsahu svojho znaleckého posudku č. 34/2014. K otázke obhajoby, ktorá spochybnila jeho znaleckú odbornosť - pôsobiť znalecky pri posudzovaní zranení živých ľudí - poukázal na č. 48 15 00 smernice MS SR č. 7/2009 Zb. inštrukcií a oznámení, ktorá ho oprávňuje posudzovať mechanizmy pri úrazoch, nehodách, ublíženiach na zdraví, aj u živých ľudí. Súdne lekárstvo je vo všeobecnosti medicínskym odvetvím, ktoré rieši problematiku vonkajšieho násillia na ľudský organizmus. V znaleckom odvetví súdneho lekárstva pôsobí od roku 2014, ale už od roku 2007 znaleckú činnosť v tomto odvetví vykonával ako znalec ustanovovaný ad hoc. Od uvedeného roku podal cca 100 znaleckých posudkov u živých osôb na posúdenie ich zdravotného stavu, vrátane posúdenia doby liečby a doby práceneschopnosti. V tejto konkrétnej veci mal k dispozícii zdravotnú dokumentáciu poškodenej, ktorá sa týkala poranení, ktoré utrpela pri predmetnej dopravnej nehode. Táto dokumentácia bola postačujúca na to, aby vypracoval znalecký posudok. Pri osobnom vyšetrení poškodenej boli

pomliaždeniny vyhojené a krvné podliatiny vstrebané. Obvyklý spôsob života poškodenej bol obmedzený bolestivosťou, opuchmi, krvnými podliatinami, ktoré mohli viesť k poruchám hybnosti chôdze a tým k zníženiu obvyklého spôsobu života, alebo výkonu obvyklej činnosti. Poukázal na svoj znalecký posudok, kde uviedol dobu cca 3 - 4 týždne, keď poškodená mohla mať problémy a bolestivosť pri chôdzi, chôdzi do schodov, možno bicyklovaní, vstávaní, kľačaní a podobne. Na otázku obhajcu poukázal na stranu 14, bod d) svojho znaleckého posudku, kde potvrdil, že menovaná už dlhodobo trpela stredne ťažkou, až ťažkou depresívnou poruchou a organickým psychosyndrómom. Čiže psychické problémy mala už pred dopravnou nehodou. Avšak, pokiaľ ide o akútnu stresovú reakciu, táto nepatrí medzi depresívne poruchy. U poškodenej k akútnej stresovej reakcii mohlo dôjsť, ak by aj netrpela depresívnou poruchou. Vo všeobecnosti sa jedná o ľahký poúrazový stres, ktorý nepretrváva, spravidla sa stabilizuje a spravidla nezanecháva trvalé následky. Preto na otázku obhajcu uviedol, že nevidí dôvod na to, aby po utrpení akútnej stresovej reakcie poškodená po troch dňoch nemohla šoférovať.

Na základe povinnosti uloženej súdom na hlavnom pojednávaní znalec doplnil zoznam znaleckých posudkov, ktoré vypracoval v roku 2014 na posúdenie zdravotného stavu, vrátane posúdenia doby liečby a doby práceneschopnosti u živých ľudí, do podania znaleckého posudku č. 34/2014 u poškodenej. Predchádzalo mu 11 znaleckých posudkov u živých ľudí.

Z obrazového záznamu, zhotoveného kamerou Mestskej polície v Hanušovciach n/T., súd zistil, že k zrážke vozidla obžalovanej do poškodenej došlo takmer na konci prechodu pre chodcov, pri prechádzaní poškodenej cez prechod pre chodcov z protismerného jazdného pruhu do jazdného pruhu pohybu vozidla obžalovanej. Náraz poškodenú odhodil na bok, po ktorom spadla na kolená a dlane.

V zázname z dopravnej nehody z 22.11.2014, ako aj zápisnice o obhliadke miesta dopravnej nehody z 22.11.2014 OR PZ Vranov n/T., ODI, je popísaná dopravná nehoda a okolnosti, za akých k nej malo dôjsť. V pripojenej fotodokumentácii z 21.11.2014 sú obrazové záznamy z miesta zrážky.

Vo fotodokumentácii z 15.01.2015 sú obrazové záznamy OMV Škoda Fabia, evidenčného čísla L. XXX E., zelenej farby, so zápisnicou o obhliadke motorového vozidla z 15.01.2015. Na vyhotovených fotografiách a je to podchytené aj v predmetnej zápisnici o obhliadke, na vozidle sú viditeľné poškodenia spôsobené opotrebovaním a užívaním vozidla. V prednej časti vozidla je predný nárazník pod predným pravým svetlom posunutý smerom nadol. Pod stredovou mriežkou kapoty sa nachádza odlomená plastová časť. Predný ľavý svetlomet sa zahmlieva z vnútornej strany.

Zo zvukových záznamov telefonátov medzi obžalovanou a poškodenou zo dní 18.11.2014 a 21.11.2014 je zrejmé, že v oboch prípadoch telefonovala obžalovaná poškodenou a aktívne sa snažila poškodenú naviesť na požiadavku náhrady škody od nej v spojitosti s iniciovaním trestného konania.

V lekárskej správe z 20.11.2014 Y. X. M., lekárka z odboru Všeobecné lekárstvo, uvádza ako pôvod zranenia, ktorý pacient udal, že ju 11.11.2014 malo na priechode pre chodcov v Hanušovciach n/T. zraziť auto a ona spadla na obe kolená. Zistenú diagnózu uvádza: „pohmoždenie oboch kolien, viac vľavo.“ Úraz posudzuje ako stredne ťažký.

V správe z 20.11.2014 uvádza Y. M., po identicky uvedených subjektívnych ťažkostiach poškodenou, objektívny nález - hematóm v oblasti ľavého kolena 9 cm x 5,5 cm v regresii, v oblasti pravého kolena len minimálny hematóm, už resorbovaný 2 cm x 1,5 cm. Podaný apaurin inj. i. m. Ako diagnostický záver určuje S 83.7 - poranenie viacerých útvarov kolena a F 43.0 - akútna stresová reakcia.

Z odpisu z Registra trestov a súdnych lustrácií súd zistil, že do dňa skutku 11.11.2014, ako ani po ňom, do dňa vyhlásenia tohto rozsudku, obžalovaná nebola trestne stíhaná, ani odsúdená. V priestupkovom konaní jej 04.02.2014 bola uložená bloková pokuta 10,- EUR za porušenie predpisu o rýchlosti jazdy a 22.11.2013 pokuta v sume 60,- EUR za porušenie predpisu o vchádzaní na cestu. Vodičské oprávnenie skupiny B jej bolo udelené 13.07.2010. Správy k osobe obžalovanej sú v zásade pozitívneho charakteru.

V priebehu hlavného pojednávania predložila obhajoba dňa 7.1.2019 znalecký posudok č. 135/2018 vypracovaný dňa 7.1.2019 znalca Y. z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Chirurgia, traumatológia, pričom navrhla na hlavnom pojednávaní znalecké dokazovanie oboznámením tohto znaleckého posudku a vylúčením znalca.

Okresný súd Vranov nad Topľou rozhodol naposledy v tejto trestnej veci dňa 06.08.2019 Rozsudkom tak, že obžalovanú uznal vinnú zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona. Obžalovanej uložil peňažný trest s náhradným trestom odňatia slobody v trvaní 3 mesiace. Poškodených s nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

V dôsledku podaného odvolania obžalovanou, Krajský súd v Prešove rozhodol Uznesením sp. zn. 5To/5/2020 dňa 10.03.2020 tak, že rozsudok tunajšieho súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu aby ju znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd vo svojom uznesení, okrem iného uviedol, že odvolanie je čiastočne dôvodné pre nesprávny procesný postup pri vykonávaní dôkazov a pre neúplnosť dokazovania. Nesprávny procesný postup videl v tom, že prvostupňový súd vykonal znalecký posudok Y. predložený do konania obhajobou ako dôkaz listinný a nie znalecký. Uviedol, že ak závery takéhoto znaleckého posudku sú na tú istú otázku, ktorá už bola v konaní doň pribratým znalcom posudzované rozdielne a majú reálny podklad, vyvstáva potreba objasniť rozdielnosť v záveroch znaleckých posudkov na tú istú otázku. V takom prípade je povinnosťou konajúceho súdu znalca predvolať a po poučení ho vypočuť k objasneniu rozdielných záverov. Konajúci súd však týmto spôsobom nepostupoval, hoci z predloženého znaleckého posudku vyplývajú iné rozhodné skutočnosti týkajúce sa dĺžky liečby u jednotlivých poranení, ktoré majú podstatný vplyv na posúdenie konania obžalovanej oproti znaleckým záverom znalca Y. pribratého do konania orgánom činným v trestnom konaní v rámci prípravného konania.

Ostatné dôkazy podľa záverov nadriadeného súdu boli vykonané v súlade s pravidlami stanovenými procesnými predpismi, a preto o obsah účinne zabezpečených a vykonaných dôkazov mohol konajúci súd opierať svoje skutkové zistenia. Okrem ustálenia následku v tejto veci, ktorý ostáva sporný, možno priebeh skutkového deja hodnotiť z hľadiska jeho dokázania súdom prvého stupňa ako v zásade nesporný. Krajský súd uviedol, že považuje vyhodnotenie dokazovania ohľadne priebehu skutkového deja za zodpovedajúci logickému úsudku a pád poškodenej bol v príčinnej súvislosti s vedením motorového vozidla obžalovanou. Ani námietka obhajoby, že poškodená sama spadla v dôsledku veku, potknutia sa a straty rovnováhy nie je opodstatnená. Za daných zistení odvolací súd hodnotenie dôkaznej situácie obhajobou posúdil ako nekritické a bez logických súvzťažností medzi skutočnosťami vyplývajúcimi z jednotlivých dôkazov. Niet pochyb o tom, že po páde poškodenej na zem mohli u nej vzniknúť poranenia na nohách, konkrétne kolenných kĺboch, a tiež aj na rukách, ktorý mechanizmus vzniku poranení je viditeľný aj z kamerového záznamu a potvrdzuje ho aj do konania pribratý znalec Y..

Sporným teda ostáva, a to aj vzhľadom na stav dokazovania, ktoré poranenia a akého charakteru vznikli u poškodenej. Kamerový záznam a výpoveď poškodenej nespochybňujú možnosť vzniku poranení v dôsledku pádu na zem na kolenných kĺboch a rukách, ako aj v oblasti čela. Takisto uviedol, že k poraneniám vypovedala poškodená X.. R. a jej tvrdenie je objektivizované aj lekáorskými správami z 20.11.2016, z ktorých je zrejmé, predovšetkým z lekárskej správy všeobecnej lekárky Y.. M., že u poškodenej boli objektívne zistené na ľavom kolennom kĺbe krvná podliatina v regresii o veľkosti 9 cm x 5,5 cm a na pravom kolennom kĺbe krvná podliatina, takmer vstrebaná s rozmermi 2 cm x 1,5 cm. Ak je popísaný charakter a povaha poranenia, i keď nie je k dispozícii snímka, ktorá by presnejšie identifikovala poranenie, je nutné toto znalecky posúdiť tak z hľadiska mechanizmu vzniku tohto poranenia, doby, kedy toto poranenie mohlo vzniknúť a či popisovaný spôsob vzniku poranenia zodpovedá mechanizmu vzniku pre daný typ poranení. Úrazové stavy spravidla posudzujú znalci z odvetvia traumatológie, avšak znalci z odvetvia súdneho lekárstva sú tak isto oprávnení posudzovať poranenia spôsobené vonkajším násilím na ľudský organizmus a preto znalecký posudok podaný znalcom z odvetvia súdneho lekárstva Y. je dôkazom, o ktorý súd môže opierať svoje skutkové zistenia, samozrejme za predpokladu jeho vykonania v súlade s pravidlami stanovenými procesným predpisom. Zo záverov znaleckého posudku Y.teraz vyplýva, že najzávažnejším poranením, ktoré poškodenej malo byť spôsobené, je pomliaždenie prednej plochy ľavého kolena, ktoré si vyžiadalo konzervatívnu liečbu približne 3 až 4 týždne. Ostatné poranenia si nevyžiadali špeciálnu liečbu a nebola nevyhnutná práceneschopnosť, pričom doba obmedzenia obvyklého spôsobu života sa pohybovala do 7 dní u akútnej stresovej reakcie, ktorá z ostatných bola najzávažnejšou poruchou zdravia. V dôsledku obhajobou predloženého znaleckého posudku je nateraz pochybnou aj doba liečby najzávažnejšieho poranenia a sťaženia obvyklého spôsobu života u poškodenej, a to prednej plochy ľavého kolena, keďže závery predloženého znaleckého posudku Y. obsahujú rozdielnu dobu liečby u poranení poškodenej. Je faktom, že znalec Y. nevysvetlil dôvody

dlhšie trvajúcej poruchy zdravia u poškodenej súvisiacej práve s týmto poranením, z jeho znaleckého posudku a ani z výsluchu nie je zrejmé, prečo stanovil dobu PN na 3-4 týždne, keď už 20.11.2014 sa pomliaždenie vstrebávalo a súd to ani neobjasňoval, hoci je zrejmé, že pomliaždenina mala na deviaty deň po vzniku poranenia tvar o veľkosti 9 x 5,5 cm a bola vo fáze vstrebávania. Nie je teda zrejmé ani to, či pri pomliaždenine na prednej ploche ľavého kolena mohla byť ovplyvnená aj hybnosť kolena a v akom rozsahu. Napokon vzhľadom na námietky obhajoby súd mohol objasniť aj to, či objektívne zistené poranenia museli vzniknúť ihneď alebo sa mohli aj postupne vyvíjať aj z hľadiska ich vizualizácie navonok a čo bolo toho dôvodom. Okrem toho mal súd znalecky objasniť i to, či bolesť u poškodenej bola výlučne spojená iba s týmto poranením alebo mohla pretrvávať aj z iných dôvodov a z akých. Krajský súd ďalej uviedol, že skutkové zistenia ustálené konajúcim súdom nemôžu byť podkladom pre uznanie viny obžalovanej podľa § 158 Tr. zákona. Z dôvodu objasnenia zákonného znaku skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví, ktorým následok bezo sporu je, na podklade odvolania obžalovanej zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. poriadku, pretože skutkové zistenia sú ohľadne následku nejasné a je nevyhnutné doplniť dokazovanie vo vyššie naznačenom smere, ktoré môže viesť aj k iným skutkovým záverom. Nevyhnutným je nielen vypočítať ako znalca Y.torý vypracoval znalecký posudok k posúdeniu poranení poškodenej X.. R., ale tiež opätovne vypočítať aj znalca Y. za účelom objasnenia stanovenia dlhšie trvajúcej liečby u poškodenej. Z uvedeného dôvodu preto odvolací súd vec vrátil postupom podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku konajúcemu súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Podľa § 327 ods. 1 Trestného poriadku: Súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia: Ak bol napadnutý rozsudok zrušený len v dôsledku odvolania podaného v prospech obžalovaného, nemôže v novom konaní dôjsť k zmene rozhodnutia v jeho neprospech.

Vzhľadom na uvádzané skutočnosti vyplývajúce zo zrušujúceho uznesenia krajského súdu a vyslovený právny názor krajského súdu prvostupňový súd doplnil dokazovanie o dôkazy nariadené nadriadeným súdom a v súlade s jeho právne záväzným právnym názorom.

Súd prvej inštancie tak predvolal súdneho znalca Y.dboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, úrazová chirurgia a na hlavnom pojednávaní vykonal znalecké dokazovanie jeho výsluchom ako aj oboznámením a prečítaním jeho znaleckého posudku v súlade s návrhom obhajoby. V smere odstránenia rozporov v súlade so závermi nadriadeného súdu medzi znaleckými závermi súdneho znalca Y. súd doplnil znalecké dokazovanie i o výsluch znalca Y. Za účelom objasnenia východiskových skutkových okolností, ktoré boli podkladmi pre oboch znalcov pre vypracovanie ich znaleckých posudkov pred dopravnou nehodou i po nej, súd doplnil dokazovanie i o výsluch poškodenej X.N. R.. Pre prípad uznania viny obžalovanej pre posúdenie okolností predpokladaných § 34 Trestného zákona pre ukladanie trestu súd na hlavnom pojednávaní po vrátení veci z nadriadeného súdu na ďalšie konanie ako listinné dôkazy vykonal i aktuálne správy zabezpečené zo súdnych databáz, a to: odpovede na lustráciu v Registri priestupkov a Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov, odpoveď na lustráciu v registri Generálnej prokuratúry SR, odpovede na lustráciu v Systéme trestnej agendy a databáze súdov, odpis z Registra trestov zo dňa 19.08.2020, odpovede na lustrácie v Sociálnej poisťovni, Registri obyvateľov SR a Zboru väzenskej a justičnej stráže SR.

Súdny znalec Y.nalec v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, úrazová chirurgia po zákonom poučení podľa § 268 ods. 2 Tr. por. na hlavnom pojednávaní uviedol, že znalecký posudok vypracoval na základe písomnej žiadosti, ktorú mu osobne doručil po predchádzajúcom telefonickom rozhovore advokát R.. R. V., ktorý je právnym zástupcom obžalovanej. S pánom advokátom nie je v žiadnom rodinnom a doteraz nebol ani v pracovnom pomere. Toto je jeho prvý znalecký posudok, ktorý vypracoval na jeho žiadosť. Doteraz R.. V. nepoznal, nie sú ani kamaráti, ani nič podobné. Nepamätá si žiaden vedomý kontakt vo svojom živote s ním. Obžalovanú takisto v živote nevidel, nie je k nej v žiadnom rodinnom, ani inom pomere. Uviedol, že je vedený v zozname znalcov, ktorý vedie v elektronickej forme Ministerstva spravodlivosti SR v odbore zdravotníctvo a farmácia a v odvetviach chirurgia a traumatológia. Znalcom je od novembra roku 2009 a ročne vypracuje od 120 do 160 rôznych znaleckých úkonov. Zotrváva na záveroch svojho znaleckého posudku, pretože bol vypracovaný na základe zdravotnej dokumentácie poškodenej X. R. z úrazového obdobia a odbornej posudkovej literatúry. Znalecký posudok podal v súlade s poučením, ktoré mu v úvode tohto výsluchu dal samosudca.

V ďalšom uviedol, že prvotne ošetrojúci všeobecný lekár poškodenej - Y.. M. - do svojho lekárskeho záznamu objektívne zdokumentovala podkožný krvný výron v oblasti ľavého kolenného kĺbu. Následne v ten istý deň odborný lekár - špecialista chirurg Y.. Q. do svojho lekárskeho záznamu objektívne zdokumentoval, že v oblasti ľavého kolenného kĺbu je prítomný hematóm v regresii, čiže podkožný krvný výron, ale takisto zdokumentoval, že koleno je bez opuchu, bez náplne, postranné väzby sú pevné, predný skrížený väz je negatívny, zadný skrížený väz je negatívny a menisky sú nebolestivé. Negatívne skrížené väzy znamená, že sú zdravé, sú pevné, že nie sú poškodené. Takisto následne ďalší špecialisti ortopéd Y.. R. do svojho objektívneho záznamu zdokumentoval, že je prítomný podkožný krvný výron na prednej strane ľavého kolenného kĺbu, ale jednoznačne píše že, zohnutie a vystretie kolena je v plnom rozsahu, koleno je stabilné. Takže ani jeden z týchto troch vyšetrujúcich lekárov nepopísal žiadne obmedzenie funkčnosti, hybnosti, alebo svalovej sily v oblasti ľavého kolenného kĺbu. Preto zastáva stanovisko, že v danom prípade doba obmedzenia obvyklého spôsobu života poškodenej bola len do ústupu lokálnej bolesti daného podkožného krvného výronu, čiže 5 dní. A naopak, závery, kde primeraná doba dočasnej práceneschopnosti a obmedzenia obvyklého spôsobu života pri neobmedzenej funkčnosti a hybnosti ľavého kolenného kĺbu v dĺžke či nad 4 týždne alebo 3-4 týždne nemá žiadnu oporu v odbornej posudkovej literatúre. Tu naráža na závery posúdenia znalcom Y., ktorý to určil na 3-4 týždne, ale aj odborného lekára Y.. U., ktorý to určil dokonca nad 4 týždne. Ďalej uviedol, že kontrolou zdravotnej dokumentácie poškodenej zistil, že pred predmetným úrazom trpela poškodená ľavostrannou gonartrózou, čiže degeneratívnym ochorením chrupaviek kolenného kĺbu, pre ktoré sa podrobila opakovanej reimplantácii totálnej endoprotézy ľavého kolena, resp. ľavého kolenného kĺbu. To znamená, že mala takéto poškodenie chrupavky, pre ktoré mala pravdepodobne dlhodobé a neznesiteľné bolesti, pravdepodobne aj kľudového a nočného charakteru, pre ktoré sa rozhodla pre implantáciu endoprotézy za účelom úplného odstránenia alebo výrazného zmiernenia danej bolesti. To znamená, že kolenný kĺb bol nahradený umelým kolenným kĺbom, čiže chirurgickou intervenciou bolo vykonané odstránenie kĺbnej plochy dolného konca ľavej stehnovej kosti a kĺbnej plochy horného konca pľšťaly a tie boli nahradené implantátmi zo špeciálnej chirurgickej ocele pricementovaním k pôvodnej kosti. Na RTG snímke, ktorá je prílohou znaleckého úkonu je daná endoprotéza objektívne zdokumentovaná a sú tam aj prítomné zvyšky degeneratívneho poškodenia chrupavky, ktoré bolo primárnou príčinou dlhodobej chronickej bolesti a následne viedlo k chirurgickej intervencii. Presný dátum implantácie nevie a ani ho nezisťoval, keďže ho nepovažoval v zmysle zadaných otázok zadávateľa znaleckého úkonu za potrebný. Takisto uviedol, že výmena kolenného kĺbu nemala nijaký vplyv na úraz, ktorý mala poškodená utrpieť pri dopravnej nehode, lebo to, či poškodená mala úraz alebo nemala úraz, nezáležalo predsa od toho, či mala implantovaný umelý kĺb ľavého kolena, ale od toho, či danú predmetnú oblasť pôsobilo vonkajšie násilie. Je presvedčený a na základe prítomnosti degeneratívnych zmien na RTG snímke môže tvrdiť, že po predmetnom úraze bola v oblasti ľavého kolenného kĺbu prítomná akútna bolesť z pomliaždenia kolenného kĺbu, ktorá po liečbe lege artis ustúpi do 5 dní a prítomná chronická bolesť z degeneratívnych zmien. Objektívne nevie zdokumentovať, nakoľko sa na tej bolesti percentuálne podieľala každá zložka bolesti zvlášť. Nevie povedať, resp. jeho znalecký názor je taký, že ak ona dva až tri týždne po úraze tvrdila, že ju koleno ešte stále bolí, že išlo už o tú chronickú dlhodobú formu bolesti kolena a nie akútnu bolesť z pomliaždenia. Ďalej uviedol, že keď vypracoval znalecký posudok, vedel, že k implantácii endoprotézy kĺbu došlo pred predmetným úrazom, pretože na RTG snímke poškodenej z dňa úrazu je fotograficky zdokumentovaný umelý kolenný kĺb poškodenej a táto snímka je aj prílohou znaleckého posudku a po druhé preto, lebo je dokumentované v jej lekárskech záznamoch bezprostredne z poúrazového obdobia na odbornej ortopedickej ambulancii Y.. R.. Uviedol, že cieľom operácii je úplné odstránenie alebo zníženie bolesti predmetného kĺbu. Podľa jemu dostupných odborných štatistík 20-25 % pacientov po implantáciách umelých náhrad nie je spokojných s efektom zníženia bolesti, ktorý očakávali. V danom prípade sa venoval akútnej bolesti z pomliaždenia. Ale zdravotná dokumentácia poškodenej, ktorú mal k dispozícii a je v znaleckom úkone, ho navádza k tomu, že poškodená takýmto prípadom bola, pretože ošetrojúci lekár - ortopéd Y.. R. vo svojom lekárskom zázname zdokumentoval a použil výraz reimplantácia. To znamená opakovaný zákrok. Ďalej uviedol, že odborná posudková literatúra jednoznačne tvrdí, že pomliaždením kožného krytu s podkožnými krvnými výronmi sú z medicínskeho hľadiska zranenia charakteru ľahkého, s primeranou dobou liečby a dobou práceneschopnosti počas trvania bolesti, čiže do 7 dní. Preto v súlade s odbornou posudkovou literatúrou tvrdí, že dva, tri, štyri alebo päť týždňov subjektívne udávané bolesti poškodenej nemajú objektívnu oporu v klinickom obraze, ktorý objektívne nezdokumentovali nie len on, ale ani iní osobne vyšetrujúci odborní lekári. Z lekárskech záznamov vyšetrujúcich lekárov jednoznačne vyplýva, že po predmetnom úraze u poškodenej nedošlo k obmedzeniu hybnosti ľavého

kolenného kĺbu. Takže nemohla byť ovplyvnená hybnosť kolena poškodenej. Pomliaždenie ľavého kolenného kĺbu s podkožným krvným výronom znamená, že došlo k pomliaždeniu mäkkých tkanív v danej oblasti a roztrhnutiu drobných cievok v podkoží z tohto pomliaždenia na základe čoho vznikol podkožný krvný výron. Takéto poškodenie zdravia je vidno hneď po úraze, ale samozrejme, s postupom času, tým ako postupuje to krvácanie z drobných cievok, sa ten podkožný krvný výron môže zväčšovať. Rýchlosť a rast krvného výronu môže byť ovplyvnená liekmi, ktoré dotýčnajú berie, kvalitou cievnej steny, podkožných krvných ciev a metabolizmom pečene a jej toxometabolickým poškodením. Platí, čím poškodenejšia pečeň, tým väčšie krvácanie. To platí vo všeobecnosti, nie iba konkrétne u poškodenej. Vizuálne pri takom úraze je hneď po ňom vidno začervenanie kožného krytu v dôsledku priameho pomliaždenia a pod ním nastupujúci podkožný krvný výron. Pokiaľ ide o vizualizáciu takéhoto zranenia s pribúdajúcim časom, toto je veľmi individuálne, závisiace od každého jednotlivca, ako aj od intenzity pôsobiaceho násillia a úrazu. Ak vás niekto silno udrie päšťou pod oko, tak sa vám výron urobí takmer hneď. Tiež, ako uviedol, závisí to od poškodenia pečene a podobne. Pomliaždenie pravého kolenného kĺbu, pomliaždenie čela a oboch rúk bolo len pomliaždenie kožného krytu u poškodenej. Tam nedošlo k žiadnemu pomliaždeniu podkožia, k žiadnemu roztrhnutiu drobných ciev v podkoží, a preto tam nemalo čo rásť a zväčšovať sa. Tieto zranenia nevidno ani hneď po úraze, ani o 3 hodinky, ani o tri dni. Pri vypracovaní znaleckého posudku som nemal vedomosť, že poškodenej berie lieky na prevenciu hlbokaj žilovej trombózy a na navodenie hypokoagulačného stavu a ani to vo svojom znaleckom úkone netvrdí. V znaleckom úkone tvrdí, že určitá forma prevencie hlbokaj žilovej trombózy je pri takýchto stavoch indikovaná. To, či poškodenej berie aspirín alebo iné antitrombotiká, nezisťoval, keďže neboli v zmysle otázok zadávateľa znaleckého úkonu. Znalec môže tvrdiť len to, čo vie dokázať a podporiť objektívnymi nálezmi. Má k dispozícii RTG snímku poškodenej z dňa úrazu, kde sú degeneratívne zmeny v kolennom kĺbe prítomné. A tiež môže všetky strany tohto súdneho sporu odkázať na odborné vyšetrenie na chirurgickej ambulancii vo Vranove n/T. Y.. U. dňa 16.12.2014, kde poškodenej Y.. U. udáva bolesti v ľavom kolennom kĺbe, ale ten konštatuje, že to nie sú bolesti, ktoré vyžadujú chirurgickú terapiu, čiže nie to akútna bolesť z pomliaždenia, ale odosiela ju na ortopedickú ambulanciu. Čiže logicky mu z toho vyplýva, že je to chronická bolesť degeneratívneho ochorenia. Ďalej uviedol, že nie je znalcom v odbore psychiatria, ale že v spolupráci so znalcami z odboru psychiatria, tak odbornej aj posudkovej praxe má vedomosť, že na pomenovanie okolnosti bezprostredne po úraze a to rôznych nepríjemných zážitkov, duševných a podobných obtiaží, sa u úrazových pacientov používa termín akútna reakcia na stres, čím vlastne chcel aj trochu opraviť všeobecného lekára poškodenej Y.. M., ktorá jej možnú bolesť hlavy nedala do súvislosti s úrazom, ale s tým, že poškodenej je osoba trpiaca stredne ťažkou, až depresívnou poruchou, premorbídne senzitivne potencovaná a je u nej prítomný organický psychosyndróm. Tým sa teda prakticky zastal poškodenej s tým, že má za to, že u nej nejde o diagnózu stredne ťažkej až depresívnej poruchy, ale akútnu reakciu na stres spôsobenú dopravnou nehodou. V podstate jej dal za pravdu s tým, že po úraze mala právo na bolesť hlavy, aj neúrazovú, ale v dôsledku akútnej reakcie na stres a nemuselo to byť v dôsledku depresívnej poruchy a organického psychosyndrómu, ako to skonštatoval jej vlastný obvodný lekár Y.. M.. V dôsledku dlhodobej spolupráce so znalcami z odboru psychiatria, má vedomosť o tom, že fyziologicky štruktúrované osoby akútnu reakciu na stres spracujú do dvoch až piatich dní. Pred vypracovaním ZP č. 135/2018 to nekonzultoval so znalcami z odboru psychiatrie. Z hľadiska mechanizmu vzniku všetkých poranení, ktoré uviedla poškodenej a sú popísané v právnej vete skutku obžaloby, t. j. pomliaždenie prednej plochy oboch kolien, pomliaždenie čela vpravo, pomliaždenie dlaňovej plochy oboch rúk a eventuálne ak viete a chcete sa vyjadriť aj akútna stresová porucha, mohli vzniknúť dňa 11.11.2014 nárazom motorového vozidla do poškodenej a jej následným pádom na zem. Všade vo svojom ZP tvrdí, že zranenia poškodenej mohli byť spôsobené tupým násillím vedeným na predmetné oblasti alebo nárazom predmetných oblastí na tupú plochu, čiže zranenia v oblasti kolien mohli byť spôsobené nárazom karosérie motorového vozidla alebo nárazom kolien na povrch vozovky a zranenia v oblasti čela a rúk mohli byť spôsobené nárazom na povrch vozovky pri páde poškodenej. Mohli aj nemuseli. Predmetné zranenia mohli vzniknúť v akomkoľvek čase pred jej prvotným ošetrením u jej všeobecného lekára dňa 20.11.2014 - Y.. M.. Pri dopravných nehodách býva pád poškodenej na karosériu motorového vozidla alebo na povrch vozovky, alebo dochádza k nárazu motorových vozidiel do tela poškodenej osoby. Preto mechanizmus, ktorý udala poškodenej, že k daným zraneniam došlo pri dopravnej nehode, zodpovedá tomu, čo napísal vo svojom znaleckom úkone to nárazu predmetných oblastí na tupú plochu alebo priamym pôsobením tupého násillia na predmetnú oblasť.

Poškodenej X. R. na hlavnom pojednávaní dňa 4.6.2020 uviedla, že raz mala plastiku a po roku jej potom operovali koleno, už menili jej celý kĺb a po operácii sa mala dobre, po pol roku kontrola na jedničku,

po roku kontrola na jedničku, málo čo barly nosila. Teraz je 11 rokov po operácii. Pred mesiacom bola na kontrolu po roku, lebo chodí zhruba každý rok na kontrolu. Povedali výborne na jedničku koleno. Po operácii nemala žiadne ťažkosti. Dala sa operovať, že jej je lepšie. Operáciu kolena absolvovala zhruba pred 11 rokmi. Predtým ju koleno bolelo, ale teraz ju nebolí. Prvá operácia bola v roku 2009 alebo 2010-tom sa jej vidí. Po operácii už ju to nebolelo. Keď bola u p. doktora R. a tak jej povedali: Dobré, že máte umelé koleno, bo už by ste ho mali rozdrúzané. Po tejto operácii a implantácii umelého kolenného kĺbu ju to koleno už nebolelo, odvtedy normálne chodí, nenosí ani paličky. Ďalej uviedla, že by bola rada, aby sa to už skončilo, lebo chce kludne spať. A také nezmysly, čo sa oni zaujímajú, však tam je kamerový systém, tam je všetko zdokladované, prišla ku nej Š., dala jej 20 Eur. Povedala, či má volať políciu, však pani, však vám vezmú vodičský. Ten znalec, myslím, po 7. rokoch je trochu smiešne, také operácie môjho kolena spomínať a lieky, aké berie, to už je zasahovanie do súkromného života. Pred úrazom, čiže pred 11.11.2014 žiadne lieky proti zrážanlivosti krvi nebrala, nevie, nebrala, ani neberie také lieky. Akurát Ascorutín z lekárne, to sú vitamíny. Keď pred operáciou možno niečo také brala, ale teraz, ani predtým nie. Po operácii možno dva týždne brala také toto injekcie, čo sa pichajú do brucha, ale po tých 2 týždňoch po operácii už nič. Ona s týmto znalcom ani nebola, ten ju ani nevidel. T. ku mne prišiel domu, že mali cestu a prišiel ma pozrieť a skontrolovať. A videl ma, aká som bola.

Súdny znalec Y. znalec v odbore: Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie: Súdne lekárstvo (toxikológia, alkoholológia, sérohematológia po zákonom poučení podľa § 268 ods. 2 Tr. por. na hlavnom pojednávaní uviedol, že znalecký posudok mu zadávalo Okresného riaditeľstvo PZ vo Vranove n/T., Okresný dopravný inšpektorát. Nie je v žiadnom konflikte záujmov, resp. v žiadnom vzťahu k žiadnej z procesných strán, t. j. obžalovanej, jej obhajcovi, poškodenej, prokurátorke, resp. inému orgánu činnému v trestnom konaní, vrátane súdnych osôb. U X. R. išlo o poškodenie zdravia s dobou liečby v trvaní približne tri - štyri týždne, vrátane doby pracovnej neschopnosti. Dobu liečby u poškodenej spôsobilo poranenie kolien, ale najmä ľavého kolena, ktoré utrpela pri dopravnej nehode dňa 11.11.2014. Trvá na podanom znaleckom posudku č. 34/2014 zo dňa 31.12.2014, ako aj jeho záveroch. Najzávažnejším poškodením, ktoré poškodená utrpela, bolo pomliaždenie ľavého kolena a to bol aj dôvod jej dlhšej doby liečby. Avšak v danom prípade, pri takomto poranení, takého rozsahu a závažnosti, je to priemerná doba liečby. Nemá vedomosť o iných faktoroch, ktoré by mali vplyv na dobu liečby tohto poranenia, aj keď poškodená mala v ľavom kolene umelý kĺb, v danom prípade išlo o pomliaždenie mäkkých tkanív kolena a samotná prítomnosť umelého kĺbu nemala vplyv na dobu liečby, vrátane možnej doby práceneschopnosti. Už v lekárskej správe zo dňa 20.11.2014 od Y.. X. M., je zmienka, že mala operované ľavé koleno. V lekárskej správe zo dňa 24.11.2014 sa nachádza diagnóza - stav po implantácii TEP, čo je totálna endoprotéza ľavého kolena, čiže o tom, že mala implantovanú totálnu endoprotézu ľavého kolena sa dozvedel z jednotlivých lekárskejších správ. V lekárskejších správach sa nenachádza časový údaj, kedy poškodená podstúpila implantáciu tohto kĺbu, avšak pri mojom osobnom vyšetrení poškodenej dňa 22.12.2014 na ľavom kolene poškodenej nezaznamenal nejaké čerstvé operačné jazvy, ktoré by svedčili na nedávnu operáciu. Čiže v danom prípade poškodená s veľkou pravdepodobnosťou musela podstúpiť túto operáciu s väčším časovým rozstupom od dňa 22.12.2014. Pokiaľ ide o to, že prečo si ho mala dať transplantovať, k tomu uviedol, že v jemu dostupnej zdravotnej dokumentácii sa nenachádza dôvod, prečo mala transplantovaný ľavý kolenný kĺb a on dôvod tejto implantácie nevie. Išlo o rozsiahle pomliaždenie ľavého kolena, ktoré podľa lekárskejších správ jednoznačne ovplyvnilo hybnosť tohto ľavého kolena, kde v lekárskej správe zo dňa 20.11.2014, vypísanej Y.. Q., tento pri objektívnom vyšetrení poškodenej konštatoval, že flexia ľavého kolena, čo je zohnutie v ľavom kolene, je len 30 stupňov. Norma takéhoto zohnutia je 130 - 160 stupňov. Čiže poškodená deväť dní po dopravnej nehode mala výrazne obmedzenú pohyblivosť ľavého kolena, v zmysle zohnutia ľavého kolena. Pomliaždenie ako také mohlo vzniknúť bezprostredne po páde poškodenej, avšak takéto pomliaždenie sa spravidla postupne vyvíja ďalej a to takým spôsobom, že dochádza k zatečeniu krvi do pomliaždených častí so vznikom krvných podliatin a k opuchu pomliaždených častí, čiže takéto pomliaždenie s poruchou hybnosti kolena sa môže vyvíjať aj s väčším časovým odstupom od úrazu. U poškodenej nedošlo k poraneniu endoprotézy, ani k poraneniu väzov kolena, čo som zistil z jej zdravotnej dokumentácie, teda u poškodenej došlo len k pomliaždeniu mäkkých častí na prednej ploche ľavého kolena, ktoré zakrvácaním a opuchom spôsobili poruchu hybnosti tohto kolena. Teda to, že poškodená mala implantovanú totálnu endoprotézu ľavého kolena, nemalo vplyv na dobu liečby, vrátane možnej doby práceneschopnosti. Následnú dobu liečenia ovplyvnilo vstrebanie sa krvnej podliatiny, ako aj opuchu ľavého kolena a následná rehabilitácia tohto kolena. Bolesť bola s najväčšou pravdepodobnosťou, síce tam nebol, ale pravdepodobnosť by určil aj na sto percent, iba v súvislosti s poranením, ktoré utrpela pri dopravnej nehode dňa 11.11.2014. Iné dôvody tejto bolesti vylučuje. Pri vyhotovení ZP vychádzal z lekárskejších správ od Y.. X. M. zo dňa

20.11.2014, ďalej z lekárskej správy zo dňa 25.11.2014 od Y.. E. U., potom z lekárskej správy zo dňa 20.11.2014 od Y.. Q., z lekárskej správy zo dňa 24.11.2014 od Y.. L. R. a z lekárskej správy zo dňa 12.12.2014 takisto od Y.. L. R. a z lekárskej správy zo dňa 16.12.2014 od Y.. U.. Lekárske správy, z ktorých vychádzal, sú zahrnuté v nálezovej časti znaleckého posudku. Poškodenú R. osobne vyšetril dňa 22.12.2014 u nej doma na A. č. XXX/XX v Q. W. M., kde pri tomto vyšetrení mu udávala, že sa cíti lepšie, udávala mierne bolesti ľavého kolena, že sa jej chodí ťažšie a jej chôdza bola ľahko limitovaná bolesťou v ľavom kolene. Takisto udávala, že sporadicky užíva lieky proti bolesti, že kolená si chladí ľadom a na kolená si natiera krém proti bolesti. Takisto udala mechanizmus, ako podľa nej došlo k týmto jej poraneniam. Mechanizmus vzniku poranení uviedla tak, že mala byť zachytená pravou prednou časťou osobného motorového vozidla zn. Škoda Fabia a to tak, že pravá predná časť predmetného vozidla ju mala ľahko zachytiť za pravú dolnú končatinu, pričom mala následne spadnúť na vozovku a to takým spôsobom, že spadla na obidve kolená, obidve dlane rúk a na čelo. K obhajobou namietanej absencii poruchy hybnosti ľavého kolena, ktorú námietku obhajoba opierala o znalecký posudok znalca Y. uviedol, že v lekárskej správe od Y.. Q. zo dňa 20.11.2014 sa jednoznačne píše, že poškodená mala 30 stupňovú flexiu, čo je zohnutie v ľavom kolene. Je to výrazné obmedzenie hybnosti ľavého kolena. Dokonca v správe zo dňa 12.12.2014 od Y.. R. sa píše, že má obmedzenie flexie už len o 10 stupňov, ale stále, podotýka, je tam napísané obmedzenie flexie o 10 stupňov, čo je zohnutie v ľavom kolene. Takže tvrdenia, že poškodená nemala poruchy hybnosti ľavého kolena, tu nie sú na mieste. Uviedol, že nakoľko išlo len o pomliaždenie mäkkých častí kolena, ktoré nemali žiaden súvis s implantovanou totálnou endoprotézou ľavého kolena poškodenej, nebol dôvod zahŕňať to do znaleckého posudku. Či by poškodená mala svoj vlastný kĺb, alebo implantovaný, poranenia mäkkých častí kolena, aké utrpela pri predmetnej dopravnej nehode, by sa liečili takisto v trvaní cca tri až štyri týždne, či by sa jednalo o jej vlastný alebo umelý kĺb. V jeho znaleckom posudku sa takáto doba dobu práceneschopnosti štyroch až piatich týždňov nenachádza. Zobral do úvahy aj skutočnosť, že podľa lekárskej správy ošetrojúcej lekárky Y.. M. zo dňa 20.11.2014 sa pomliaždenie prednej plochy ľavého kolena už malo vstrebávať. Na deviaty deň po vzniku poranenia mala mať pomliaždeninu o veľkosti 9 x 5,5 cm a mala byť vo fáze vstrebávania. Veľkosť krvnej podliatiny, ktorá už bola v regresii, teda na ústupe, bola 9 x 5,5 cm. Ako v znaleckom posudku uviedol, liečba takéhoto poranenia, takého rozsahu a závažnosti, je konzervatívna a trvá v priemere cca tri až štyri týždne. Prvotne pri takomto páde na koleno, ako aj na ostatné časti tela, dochádza k zakrvácaniu do poškodených oblastí, kde toto zakrvácanie sa postupne vyvíja, postupne zväčšuje a krvná podliatina časom mení svoju farbu. Pri každom takom pomliaždení, pri ktorom dochádza ku zakrvácaniu, je prítomný aj čiastočný opuch, ktorý súvisí s liečbou daného poranenia a tzv. odprátavacou reakciou pri liečení krvných podliatin vzniknutých po pomliaždeniach tkaniva. Takéto poranenie ihneď po jeho utrení nemusí byť ihneď viditeľné a vyvíja sa postupne. V prípade končatín dokonca dochádza aj k zatekaniu krvi do nižších oblastí v súvislosti s gravitáciou. Čo sa týka vzhľadu, tak pomliaždenia takéhoto charakteru sú najprv ružovočervenej až fialovočervenej farby, postupne tmavnú, prechádzajú až do fialovej, prípadne až fialovo-čiernej farby a následne sa farba týchto poranení mení na hnedú až zeleno-hnedú farbu. Podľa toho sfarbenia sa dá určiť približná doba vzniku poranenia. Teda Y.. M. popísané poranenia už ona vyhodnotila, že mohli vzniknúť pred deviatimi dňami. Pri mojom vyšetrení poškodenej dňa 22.12.2014 už boli pomliaždenia na jej tele vyhojené, boli nebolestivé a krvné podliatiny boli vstrebané. Na jej čele vpravo sa nachádzala drobná čerstvá jazva sivo-červenej farby rozmerov pol centimetra až jeden centimeter so sivo-bielym suchým okrajom priemeru tri a pol centimetra, ktorá nasvedčovala na to, že sa jednalo o vyhojené pomliaždenie. Takisto na dľaňovej ploche rúk sa nachádzali staršie vyhojené zodretia kože sivobielej farby priemeru približne päť centimetrov, ktoré boli ostro ohraničené od sivo-červenej neporušenej kože. Bolesť poškodenej bola spôsobená výlučne iba s poraneniami utrpenými pri nehode dňa 11.11.2014. Uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by poškodená užívala lieky na riedenie krvi. Neskúmal jej zdravotný stav a nemá vedomosť o tom, že mala nejaké zdravotné problémy súvisiace s funkciou pečene. Poškodená mu pri osobnom vyšetrení dňa 22.12.2014 neuviedla žiadne bolesti ľavého kolena pred dopravnou nehodou. Ak je takáto porucha ustálená a dá sa takáto porucha prirovnať k šoku, tak je možné ju hodnotiť v mojej znaleckej odbornosti. Dané poranenia zodpovedajú ich vzniku a okolnostiam dopravnej nehody. Uviedol, že v prvom rade chce podotknúť, že sú to typické pádové poranenia, ktoré zodpovedajú mechanizmu predmetnej dopravnej nehody. Podľa vzhľadu a lokalizácie týchto poranení, popisovaných jednotlivými lekármi, je možné datovať tieto poranenia na čas dopravnej nehody. Poranenia takéhoto rozsahu a v takejto lokalizácii vznikli s najväčšou pravdepodobnosťou, hraničiacou až s istotou, pri predmetnej dopravnej nehode, preto ich vznik po čase dopravnej nehody dňa 11.11.2014 do dňa 20.11.2014 je veľmi nepravdepodobné. S poškodenou sa v čase od 11.11.2014 do 20.11.2014 nestretol. V čase od 11.11.2014 do 20.11.2014 jej tieto poranenia nemohli vzniknúť, lebo sa jedná o poranenia typické pre

takýto mechanizmus ich vzniku, ako uviedol v znaleckom posudku a teda, tieto poranenia nasvedčujú na potenciálny pád poškodenej na vozovku. Pripustil však, že mohla si spôsobiť tieto predmetné zranenia napríklad aj pri páde, resp. zakopnutí o nejakú prekážku, prah na dverách a podobne, kde by tiež upadla do podobnej polohy na dlane a čelo.

Základným predpokladom trestnej zodpovednosti za prečin je bezpečné zistenie či konanie nesie nielen všetky formálne znaky prečinu, ale i toho, či ide o prečin aj v intenciách § 10 ods. 2 Trestného zákona. To znamená, že vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchateľa je jeho závažnosť nie nepatrná, teda materiálny korektív.

Za ublíženia na zdraví sa považuje porucha zdravia poškodeného, ktorá mu sťažuje obvyklý spôsob života alebo výkon obvyklej činnosti po dobu okolo najmenej 7 dní, pričom pri posudzovaní sa vychádza zo zhodnotenia všetkých okolností, hlavne povahy poruchy, akými príznakmi sa prejavovala, ktorý orgán alebo ktorá funkcia bola narušená, aká bola bolestivosť poranenia a ich intenzita, aké lekárske ošetrenie si poranenie vyžiadalo a do akej miery porucha zdravia narušila obvyklý spôsob života poškodeného.

V zrušujúcom uznesení Krajský súd v Prešove, pokiaľ ide o popis skutku, ako sa stal, sa prakticky stotožnil so zisteniami prvostupňového súdu v pôvodnom konaní pred zrušením veci. To znamená, že bolo objektívne zistené z vykonaných dôkazov, že došlo k zrážke motorového vozidla do poškodenej R., že toto motorové vozidlo viedla obžalovaná, teda odvolací súd vyhodnotenie dôkazov ohľadne priebehu skutkového deja považuje za zodpovedajúce logickému úsudku a pád poškodenej v príčinnej súvislosti s vedením motorového vozidla obžalovanou. Čiže pokiaľ ide o popis skutkového deja, t.j. ako sa skutok stal, predmetom dokazovania po vrátení veci na hlavnom pojednávaní už zisťovanie tohto skutkového deja nebolo nutné, napriek tomu, že obhajoba ho ďalej namietala.

Súd sa v zmysle právne záväzného záveru rozhodnutia nadriadeného súdu zamerá predovšetkým na objektivizáciu doby liečenia, či doba liečenia napĺňa znak skutkovej podstaty trestného činu, z ktorej bola obžalovanej vznesená obžaloba, t.j. prečinu ublíženia na zdraví, alebo či by mohlo ísť eventuálne o priestupok tak, ako namietala obhajoba. To znamená, či doba liečenia bola alebo nebola dostatočne dlhá na to, aby sa mohol skutok popísaný v obžalobe považovať za trestný čin.

V tomto smere súd doplnil dokazovanie v zmysle nariadenia nadriadeného súdu v zrušujúcom uznesení, vykonal znalecké dokazovanie znalcom Y. ďalej vykonal opätovne aj znalecké dokazovanie znalcom Y. Na vyjasnenie rozporov súd dopyčul i poškodenú R.. Súd vykonané dôkazy zhodnotil, a to ako tie, ktoré vykonal v konaní pred vyhlásením pôvodného rozsudku ako aj tie, ktoré na hlavnom pojednávaní vykonal po zrušení tohto rozsudku nadriadeným súdom a vrátením veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie. Na základe toho súd dospel k opätovnému rozhodnutiu o uznaní viny obžalovanej v skutku obžaloby z dôvodov špecifikovaných ďalej.

Pri hodnotení znaleckého dokazovania znalcov Y. sa súd stotožnil so znaleckými závermi Y. a nestotožnil so závermi znalca Y. z nasledovných dôvodov:

V prvom rade súd uvádza, že nespochybuje znaleckú odbornosť oboch znalcov v tomto konaní, i keď konajúci v rôznych znaleckých odboroch. Súdny znalec Y. znalec v odbore: Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie: Súdne lekárstvo (toxikológia, alkoholológia, sérohematológia). Súdny znalec Y. znalec v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, úrazová chirurgia. Závery nadriadeného súdu v zrušujúcom uznesení obom znaleckým odborom priznávajú kompetenciu vykonať znalecké dokazovanie v tejto veci.

Avšak, k prikloneniu sa k znaleckým záverom znalca Y. v prvom rade súd uvádza, že Y. svoj znalecký posudok č. 34/2014 vypracoval dňa 31.12.2014, pričom k dopravnej nehode došlo 11.11.2014, teda ho vypracoval takmer bezprostredne po úraze, reflektujúc v ňom proces hojenia. Na druhej strane Y. svoj znalecký posudok č. 135/2018 vypracoval dňa 7.1.2019. T.j. viac ako 4 roky po úraze.

Po druhé, ako na priamu otázku súdu uviedol znalec Y. svoj znalecký posudok vypracoval bez osobného stretnutia a osobného vyšetrenia poškodenej R.. Znalec Y. red podaním znaleckého posudku osobne vyšetril poškodenú R. dňa 22.12.2014, pričom poškodenie zdravia pri dopravnej nehode utrpela dňa 11.11.2014.

Uvedené skutočnosti podľa názoru súdu nepochybne mohli viesť k mylným znaleckým záverom u znalca Y.

Y. logicky vysvetlil všetky skutočnosti, ktoré namietal krajský súd, že treba dovysvetliť z jeho strany, a to pokiaľ ide o dobu liečenia, pokiaľ ide o vizualizáciu zranení, pokiaľ ide o hybnosť kolena, relevantným spôsobom poukázal na lekárske správy, u ktorých obhajoba namietala absenciu hybnosti kolena. Jedna lekárska správa ošetrojúcich lekárov poškodenej R. v poúrazovej dobe uvádzala 30 stupňovú flexiu ľavého kolena, druhá obmedzenie hybnosti o 10 stupňov. Logickým spôsobom zotrval na podanom znaleckom posudku z prípravného konania, na svojej predošlej výpovedi na hlavnom pojednávaní pred vrátením veci a logickým spôsobom túto svoju výpoveď doplnil o veci alebo skutočnosti namietané obhajobou ako aj v zmysle právne záväzných záverov zrušujúceho uznesenia nadriadeného súdu. Táto jeho výpoveď mala logické súvislosti a bola v logickej súvzťažnosti s jeho podaným znaleckým posudkom. V jeho jednotlivých výpovediach neboli rozpory.

Pokiaľ ide o znalecký posudok Y. tento znalec pracoval, resp. v znaleckom posudku vychádzal z rôznych hypotetických alternatív ako mechanizmu vzniku jednotlivých zranení, tak i určenia doby liečenia jednotlivých zranení, ktoré ale nemal objektivizované anamnézou, ani subjektívnym popisom poškodenia zdravia a dôvodu tohto poškodenia (popisu úrazového deja) zo strany poškodenej R., nakoľko túto osobne nevyšetril a nikdy sa s ňou nestretol (viď vyššie). Okrem toho s výnimkou endoprotézy ľavého kolenného kĺbu žiadna lekárska správa, z ktorej pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzal, pričom i podľa tvrdenia obhajoby vychádzal z identických lekárskejších správ ako znalec Y., tieto alternatívy neobsahovala.

Konkrétne:

K dobe liečenia a bolestivosti ľavého kolenného kĺbu poškodenej s poukazom na to, že mala mať endoprotézu kolenného kĺbu bez ďalšieho skonštatoval, že ak bolestivosť, alebo doba liečenia pretrvávala tri až štyri týždne, že to malo byť dôsledkom chronickej bolesti spôsobenej touto endoprotézou, pričom samotným úrazom pri dopravnej nehode takáto akútna bolesť mohla pretrvávať len maximálne 4 až 5 dní. Poškodená pri svojom dopočutí na hlavnom pojednávaní v reakcii na tento znalecký záver znalca Y. vypovedala, že žiadne bolesti v súvislosti alebo v nejakej príčinnej súvislosti s výmenou alebo s endoprotézou kolenného kĺbu pred dopravnou nehodou nemala a k tejto implantácii kolenného kĺbu došlo dlhú dobu (cca 5 rokov - rok 2009, event. 2010) pred dopravnou nehodou. Dlhodobo pred dopravnou nehodou žiadne bolesti ľavého kolenného kĺbu z dôvodu jeho úplnej endoprotézy ako ani zo žiadnych iných dôvodov nepociťovala. Znalec nemal k dispozícii a nepoukázal na žiadne lekárske správy, ktoré by odôvodňovali jeho záver o chronickej bolesti kolena poškodenej z dôvodu endoprotézy pred dopravnou nehodou. Jedinú správu, z ktorej tento záver odvodzuje je lekárska správa Y.. U. zo dňa 16.12.2014, kde poškodená Y.. U. udáva bolesti v ľavom kolennom kĺbe, ale ten konštatuje, že to nie sú bolesti, ktoré vyžadujú chirurgickú terapiu, ale odosiela ju na ortopedickú ambulanciu. Takýto záver znalca vyvedený z takéhoto kontextu lekárskej správy súd považuje za rýdzo špekulatívny a nesprávny. A to i v tom kontexte, že z inej lekárskej správy tohto istého lekára Y.. U. z 25.11.2014 je uvedená doba liečenia, resp. predpokladanej práceneschopnosti nad 4 týždne. Okrem toho, z logiky veci vyplýva, že podrobenie sa operatívnemu zákroku - endoprotéze kolenného kĺbu - má a i u poškodenej malo viesť práve k odstráneniu chronickej bolesti kolena, čo znalec Y. na priamu otázku súdu potvrdil. Keďže k tejto endoprotéze došlo relatívne dlho (cca 5-6 rokov) pred dopravnou nehodou, je možné usudzovať, že u poškodenej z dôvodu endoprotézy táto chronická bolesť pominula a v čase dopravnej nehody nebola. Tento záver súdu poškodenej vo svojej výpovedi potvrdila.

K tejto otázke záverom súd uvádza, že znalec Y. tak z iných dôkazov súdu -lekárskych správ- nevyvodzoval znalecké závery, ale tieto dôkazy sám hodnotil. Čo nie je úlohou znalca, ale úlohou súdu.

Vzhľadom na svoj vek ako aj rozumovú vyspelosť poškodenej ako v prípravnom konaní, tak i na hlavnom pojednávaní pred zrušením prvostupňového rozsudku nadriadeným súdom a vrátením veci na ďalšie konanie a rozhodnutie ako i pri jej dopočutí na hlavnom pojednávaní po vrátení veci vypovedala konzistentne a jej výpovede neobsahovali rozpory ako ani na hlavnom pojednávaní, tak ani v prípravnom konaní. Nemala žiadne dôvody fabulovať popis skutkového deja, ani popis svojho zdravotného stavu ako pred tak i po dopravnej nehode. Preto súd nemal dôvod o vierohodnosti jej výpovedí pochybovať.

Takisto znalec Y. racoval s alternatívou, že poškodená mohla brať lieky na zníženie zrážanlivosti krvi, koagulanty, ktoré mohli mať vplyv na vizualizáciu zranení, hematómov a ich vstrebávanie a pod. pred dopravnou nehodou. Užívanie takýchto liekov bolo vyvrátené znalcom Y. ktorému poškodená pri osobnom vyšetrení nič také nespomínala. Nevyplývalo to ani z lekárskeho správ, ktoré boli podkladmi pre vypracovanie ZP ako znalca Y. tak aj samotnou poškodenou pri jej doložení v jej reakcii na závery znalca Y. To isté platí aj pre alternatívu užívania potenciálnych liekov alebo chorôb spojených s poškodením pečene, ktorú znalec Y. uviedol a ktoré mohli mať podľa neho rovnaký vplyv na bolestivosť, vizualizáciu a dobu liečenia jednotlivých zranení. Užívanie aj takýchto liekov, resp. takéto choroby poškodenej pred úrazom boli vyvrátené ako znalcom Y. ktorej poškodená pri osobnom vyšetrení nič také nespomínala a nevyplývalo to ani z lekárskeho správ, ktoré boli podkladmi pre vypracovanie ZP ako znalca Y. ak i Y. tak aj samotnou poškodenou pri jej doložení v jej reakcii na závery znalca Y. Znalec Y. vo svojej výpovedi k zahrnutiu týchto alternatív do svojho ZP poukazoval na svoju dlhoročnú prax v svojom znaleckom odbore ako aj na konzultácie s odborníkmi v tomto a súvisiacich odboroch, pričom na priamu otázku položenú súdom, či to konzultoval pred podaním znaleckého posudku v tejto konkrétnej veci s nejakými inými odborníkmi z nejakých súvisiacich odborov, ak áno, tak konkrétne s kým, odpovedal, že to s nikým nekonzultoval.

Pokiaľ ide o akútnu stresovú poruchu, i keď to nebolo to najväčšie zranenie, ktoré utrpela poškodená, ktoré by malo veľký vplyv na dĺžku jej doby liečenia, znalec Y. v svojom odbore má právo posudzovať toto poškodenie zdravia, kdežto znalec Y. takéto oprávnenie nemá.

Z uvedených dôvodov sa súd stotožnil so znaleckým posudkom podaným Y. Ako bolo povedané, tento podrobne vysvetlil všetky námietky, ktoré boli zo strany krajského súdu po zrušení a vrátení veci rozumným a logickým spôsobom objektivizované i osobným vyšetrením poškodenej R. v dobe krátko po utrpení úrazu.

K hodnoteniu najväčšieho poškodenou utrpeneho zranenia, a to pomliaždenia prednej plochy ľavého kolenného kĺbu, kde znalec Y. určil dobu liečenia na 3-4 týždne a znalec Y.en" dobu do 5 dní, súd podporne uvádza, že so závermi znalca Y. sa stotožnil s poukazom na to, že z lekárskej správy Y.. U.Š., (ktorá bola jedným z podkladov pre vypracovanie ZP oboch znalcov), ktorú vypracoval pri osobnom vyšetrení poškodenej R. krátko po úraze, ktorý utrpela 11.11.2014, a to dňa 25.11.2014, tento lekár uvádza predpokladanú dobu PN až nad 4 týždne. I keď Y. U. nie je zapísaným súdnym znalcom, súdu je z vlastnej činnosti známe jeho dlhoročné pôsobenie na Oddelení všeobecnej a úrazovej chirurgie NsP Vranov nad Topľou ako ambulantného chirurga, tak i operátora.

I keď na otázku obhajoby znalec Y. pri svojom výsluchu uviedol, že i keď s minimálnou pravdepodobnosťou, ale pripúšťa, že mechanizmus vzniku zranení poškodenej by mohol zodpovedať aj inému skutkovému deju ako obžalobou popísanej dopravnej nehode v dobe od nehody 11.11.2014 do jeho osobného vyšetrenia poškodenej dňa 22.12.2014, napr. pádu pri chôdzi pri strate rovnováhy a pod., súd námietku obhajoby hodnotí ako rýdzo hypotetickú, nemajúcu podklad v žiadnom vykonanom dôkaze. Žiaden na hlavnom pojednávaní vykonaný dôkaz vrátane výpovede poškodenej nesvedčí inému mechanizmu vzniku zranení ako popísanému v skutku obžaloby pri dopravnej nehode dňa 11.11.2014.

Súd na záver ešte k otázke viny uvádza, že i keď nadriadený súd v zrušujúcom uznesení nenariadil súdu prvého stupňa po vykonaní znaleckého dokazovania oboma znalcami zvažovať prizvanie znaleckého ústavu na vyjasnenie prípadných rozporov medzi posudkami znalcov (§ 147 Tr. por.) a nenavrhol to ani žiadna procesná strana, pre úplnosť právnych záverov odôvodnenia tohto rozsudku, sa súd vporiadava i s touto otázkou. Súd túto možnosť nezvažoval s poukazom na vyššie uvedené závery. Posudok znalca Y. v záveroch pri hodnotení doby liečby poškodenej vychádzal z nepodložených hypotéz a alternatív jej zdravotného stavu pred nehodou, ktoré vyvrátila svojou výpoveďou hlavne samotná poškodená. Tieto alternatívy (azda s výnimkou endoprotézy ľavého kolenného kĺbu) neboli ani podložené lekárskeho správami. Znalec Y. odnotil listinné dôkazy (lekárskeho správ), čo mu neprislúcha. Na druhej strane znalec Y., poškodenú nie dlhý čas po nehode aj osobne vyšetřil, svoj znalecký posudok vypracoval nie dlhý čas po úraze, vypovedal konzistentne, bez rozporov, ako na otázky obžaloby, obhajoby i súdu, v celom rozsahu bez rozporov zotrval na svojom znaleckom posudku a bez rozporov dovysvetlil skutočnosti namietané nadriadeným súdom pri zrušení pôvodného rozsudku a vrátení veci.

Preto súd uznal obžalovanú vinnou zo spáchaného skutku.

Súd po doplnení dokazovania k otázke uloženia druhu a výšky trestu hodnotí, že od vyhlásenia pôvodného rozsudku sa u obžalovanej v tejto otázke nič nezmenilo. Preto jej súd uložil trest ako navrhovala aj prokuratúra, na dolnej hranici trestnej sadzby peňažného trestu. Vzhľadom na dobu, ktorá uplynula od skutku jej neukladal trest, ktorý by mohol byť eventuálne spojený s odňatím alebo s obmedzením jej osobnej slobody a to dokonca ani nie s jeho odkladom na nejakú skúšobnú dobu. Zároveň sa súd stotožnil i so záverečnou rečou prokurátora, ktorý nenavrhol vzhľadom na dobu od spáchania skutku ani uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov a neuložil jej ani tento trest.

Pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie toho ktorého obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce okolnosti, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela.

Ako už súd uviedol, v rámci úvah o druhu trestu a jeho výmere súd prihliadol aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle ust. § 38 ods. 2 Trestného zákona.

U obžalovanej súd zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, keďže obžalovaná viedla pred spáchaním trestného činu riadny život. Priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona súd nezistil a tak ukladal súd trest pri prevahe poľahčujúcich okolností podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona.

Obžalovaná bola uznaná za vinnú z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, za ktorý trestný čin, je možné uložiť trest odňatia slobody až na jeden rok, takto v zmysle § 34 ods. 6 Trestného zákona nebol súd povinný ukladať trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o náhradu škody, nakoľko by si rozhodnutie o náhrade škody vyžadovalo ďalšie dokazovanie, súd poškodených podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.